

N:o 2.

Ank. till Riksd. kansli den 21 maj 1887, kl. 11 f. m.

Laguskottets utlåtande, i anledning af Kongl. Maj:ts proposition med förslag till lag angående meddelande af rättegångsfullmakt genom telegram.

Kongl. Maj:t har den 29 sistlidne april till Riksdagen aflåtit en så lydande proposition (n:o 7):

»Under åberopande af bifogade i statsrådet och högsta domstolen förda protokollet vill Kongl. Maj:t jemlikt 87 § regeringsformen föreslå Riksdagen att antaga följande förslag till:

Lag

angående meddelande af rättegångsfullmakt genom telegram.

Med ändring af hvad lag innehåller häremot stridande förordnas som följer:

Vill någon medelst telegram, som från statens telegraf- eller jernvägsstation afsändes, gifva rättegångsfullmakt till viss man, eller till viss man med rätt för denne att sätta annan i sitt ställe, då skall fullmagten i hufvudskrift uppvisas å stationen samt utgifvarens namnunderskrift inför behörig tjensteman derstädes vitsordas antingen af utgifvaren sjelf eller,

om fullmagten är af vittnen styrkt, af något af dessa; och varde intyg om vitsordandet af tjänstemannen tecknadt å fullmagten och jemte innehållet af denna i telegrammet ordagrant intaget.

Har den, som är satt att förvalta annans egendom, dennes uppdrag att sjelf eller genom ombud utföra hufvudmannens talan inför domstol, och vill han på grund deraf gifva rättegångsfullmakt åt annan medelst telegram, erfordras sådant intyg, som ofvan sägs, endast såvidt angår namnunderskriften å sist nämnda fullmakt.

Telegrammet skall vid befordringen i föreskrifven ordning kollationeras och bevis derom af vederbörande tjänsteman vid ankomststationen meddelas åt det utskrifna telegrammet. Detta gälle sedan såsom fullmakt; dock skall, der part sådant äskar eller rätten af annan anledning finner det nödigt, fullmagten i hufvudskrift inom tid, som rätten bestämmer, hos rätten företes, vid påföljd att telegrammet eljest anses ogilt såsom fullmakt.»

Denna proposition har af kamrarne blifvit öfverlemnad till handläggning af lagutskottet; och får utskottet, under hänvisning till de skäl, som finnas anförda i de propositionen bilagda handlingar, hemställa,

att propositionen må af Riksdagen antagas.

Stockholm den 21 maj 1887.

På lagutskottets vägnar:

AXEL BERGSTRÖM.

Reservationer:

af herrar *J. Anderson* i Tenhult och *Smedberg*, hvilka ansett, att efter ordet, »statens» i första stycket af den föreslagna lagtexten bort insättas orden: »eller annan till allinänt begagnande upplåten», samt af herr *H. Andersson* i Nöbbelöf.

N:o 3.

Ank. till Riksd. kansli den 21 maj 1887, kl. 11 f. m.

Lagutskottets utlåtande, i anledning af Kongl. Maj:ts proposition med förslag till förordning angående förändrad lydelse af § 40 i förordningen om kyrkostämma, samt kyrkoråd och skolråd i Stockholm den 20 november 1863.

Kongl. Maj:t har den 15 nästlidne april till Riksdagen aflåtit en så lydande proposition (n:o 18):

»Med anledning af en utaf öfverståthållarembetet i underdänig skrifvelse den 3 sistlidne februari gjord framställning vill Kongl. Maj:t, med hänvisning till hvad bilagda protokoll öfver ecklesiastikärenden innehåller, härmed föreslå Riksdagen att antaga följande förslag till

Förordning angående förändrad lydelse af § 40 i förordningen om kyrkostämma, samt kyrkoråd och skolråd i Stockholm den 20 november 1863.

Häri genom förordnas, att § 40 i förordningen om kyrkostämma, samt kyrkoråd och skolråd i Stockholm den 20 november 1863 skall erhålla följande förändrade lydelse: